

Noget, men deraf følger ikke, at vi skulle sende Millioner efter Millioner deraf. — Jeg skal vende mig til nogle enkelte Bemærkninger, der fremkom fra den ærede Minister. Det var mig strax af Interesse at høre den ærede Minister indrømme, at det havde vist sig, at Verne ikke ere i Stand til at udøve den i 1863 givne økonomiske Selvstyrelse. Denne Indrømmelse er eiendommelig fra en Minister, som gjentagne Gange har ydet Kolonierne Laan mod Kolonialkaabets Garanti, og nu atter kræver Laan mod denne Garanti. Hvorledes kan man falde paa at stifte Laan mod en saadan Garanti samtidig med, at man indrømmer, at Verne have vist sig ikke at være i Stand til at udøve den økonomiske Selvstyrelse. Den ærede Ministers Hovedraisonnement var, at der vilde komme fuldt saa mange Penge over Atlanterhavet, dersom man nu ikke satte Den i Stand til at fortsætte Sukkerdyrkingen, at vi vilde komme til at bringe langt større Offre, og jeg antager, at den ærede Minister mente, at ikke blot Private, men selve Statskassen vilde komme til at bringe Offre. Det er Noget, hvorfor jeg savner ethvert Bevis, for at bruge et Udtryk, som den ærede Minister gjentagne Gange brugte mod mig. Jeg indser aldeles ikke, hvortil disse Penge skulle anvendes, naar vi sige: Vi ønske ikke at have mere med disse Der at gjøre. Den ærede Minister protesterede rigtignok imod, at vi abandonnerede Verne, og han hævdede, at, saa længe vi havde dem, maatte Staten opretholde Ordenen og opretholde sin Statshoiherd. Ja, det er fuldkommen sandt, saa længe vi have Verne, men ikke fra det Dieblit, vi opgive dem. Det er ikke eksempelst, at europæiske Stater have opgivet Kolonier i Bestindien. Haiti er et Exempel derpaa. Det var nu den ærede Minister meget om at gjøre at vise, at der virkelig vilde være en Sikkerhed eller Sandsynlighed for, at Verne vilde komme til at betale igjen, hvad vi tidligere havde laant dem, og hvad der nu kræves. Han fremhævede, at Værdien af den Høst, der nu staaar, overstiger flere Gange, hvad der nu fordres. Jeg skal dertil bemærke, at Værdien af den Høst, der nu staaar, og som er anslaaet til 5 Millioner Kr., svarer omtrent til den Værdi, vi hidtil have laant, og hvad der nu kræves. Det er ogsaa omtrent 5 Millioner, naar vi lægge de tidligere Laan og det nu krævede Laan sammen; Høstens paaregnede Værdi overstiger ganske vist en Del, hvad der nu fordres, men ikke det samlede Laan. Man

kan jo imidlertid rigtignok heller ikke gjøre Regning paa, at hele den Høst, der nu staaar, skulde kunne bruges til Afbetaling, det er meget langt fra. Nei, Afbetalingen er udstrakt over en meget lang Arrække, og tage vi en saa lang Arrække i Bestindien, slaa de Betragtninger, som den ærede Minister kom med, ikke til. Han fremhævede, at Høsten i flere Aar kun havde været omtrent 5,000 Fade eller noget lignende, medens en middelgod Høst er 9—10,000 Fade, og at den Høst, der nu staaar, maatte kunne anslaaes til 20—22,000 Fade, deri beregnet den Treiedel af forrige Aars Høst, som ikke er høstet. Sandsynligheden derfor skal jeg lade staa hen. Der er jo ingen Umulighed, ikke en Gang Usandsynlighed for, at det kan gaa anderledes. Jeg vil ikke spaa ikke, men jeg nævner blot, at det kan gaa paa samme Maade som sidste Sommer, da man havde særdeles gode Udsigter med Hensyn til Aars Høst, og derfor troede at burde gjøre Regning paa Forholdenes Afvikling i en nogenlunde nær Fremtid; men saa kom en uventet Regn, som dels formindskede Udbyttet, dels foranledigede, at en Treiedel maatte blive staaende paa Marken. Den Art Tilfælde ere ingenlunde ualmindelige i Bestindien og paavirke i en ganske væsentlig Grad de Udsigter, man tidligere har kunnet nære. Den Sammenligning med Danmark, som den ærede Minister anstillede, slaar ikke til; her kunne saadanne Forhold ikke finde Sted. Vi mindes jo ifjor, da en god Høst blev til en temmelig ringe Høst paa Grund af Regnveir i Høsttiden —, men Resultatet deraf var dog et langt ringere end det Resultat, her nævnes for Bestindiens Vedkommende, og saadanne Svingninger som det, Ministeren omtaler, at Høsten kan svinge fra een til fire, kende vi slet ikke. Nu siger den ærede Minister, at, naar en Høst paa 9—10,000 Fade, der maa betragtes som en Middelhøst, sætter Den i Stand til at leve uden at gjøre Gjæld, da maa en Høst paa 20,000 Fade, som anslaaes til en Værdi af 2½ Million Kroner mere, sætte Den i Stand til at tilbagebetale Gjælden. Denne Sætning er fuldkommen rigtig, men vi maa erindre, at baade det nuværende og det tidligere Laans Tilbagebetaling er udstrakt over en Række af Aar, og vi maa erindre, at, naar vi bestandig gjøre Regning paa disse enkelte, særlig gode Aar, som indtræffe med flere Aars Mellemrum, maa vi ogsaa gjøre Regning paa de daarlige Aar med en Høst paa 5,000 Fade, som nøde Den til at